

[Leif Hermann]

Den anden store kilde til forurening, spildevandsrensningen, tager regeringen rimelig håndfast på, men ingen umulighed kan være en forpligtelse, for samtidig vil regeringen skære i de kommunale anlægsbudgetter for 1987. Regeringen vil skære i disse anlægsbudgetter for 1987, netop som man er i gang med at muliggøre en nødtørføgrensning. Nu siger ministeren så, at investeringerne ikke skal hæmmes af rammebegrænsninger. Hvad mener ministeren med det? Er der tale om en fortsættelse af den investeringstakt, som kommunerne har planlagt, eller hvad er der tale om? Kommunerne har planlagt, at kun 10 pct. af den samlede spildevandsmængde skal renses kemisk, selv om man ikke lader investeringerne blive hæmmet af rammebegrænsninger. Er det nok?

Så skal der tages fat på havudledningerne, siger ministeren, og det vil vi godt sige tak for. Nu fik vi faktisk en forklaring på, hvad der mentes med de generelle retningslinjer, der skulle gælde for havudledninger og ligge klar til den 1. januar 1987. Men vi vil gerne have en nærmere forklaring på, hvad ministeren mener med de bindende, faste emissionsgrænser, og hvorfor skal disse bindende, faste udledningsværdier – for ikke at sige emissionsgrænser hele tiden – kun gælde for udledninger til havmiljøerne? Hvorfor skal de ikke gælde for udledninger overalt?

I 1987 undgår vi næppe iltsvind i vore farvande, næppe heller hverken i 1988 eller 1989. Det skal vi sige til befolkningen. Men vi skal også sige, at nu er vi ved at gøre noget for at vende udviklingen væk fra det økologiske sammenbrud i vore vandmiljøer.

Det Konservative Folkeparti har for nylig tillagt sig en klar, men moderat miljøprofil, en grøn profil, en holdningsprofil, har vi forstået. Det grønne flertal har adskillige gange vist vilje til handling, og miljøministerens parti har givetvis kun én chance for at overleve næste folketingsvalg, nemlig miljø sagen. Befolkningens, naturorganisationernes og fiskerierhvervets tålmodighed er ved at være opbrugt, og en chance som den, vi har nu, til at sætte alvor bag bekymringerne vil næppe blive givet regeringen igen af vælgerne.

Socialistisk Folkeparti beklager – jeg gentager det gerne – at det ikke har været muligt for det grønne flertal at samles om en fælles dagsorden ved denne forespørgsel. Det har ikke været med vores gode vilje, at vi har

måttet læse om dagsordener som annoncer i aviserne eller som udsendte pressemeddelelser. Men vi føler os fuldt ud dækket ind af det forslag om motiveret dagsorden, som Socialdemokratiet har fremsat på Socialdemokratiets og vore vegne. Vi har haft den indflydelse på den dagsorden, som vi har kunnet ønske.

Men en dagsorden kan ikke, uanset hvor snedigt den formuleres; rumme alle de nødvendige initiativer, og derfor vil SF i den nærmeste fremtid komme med en række forslag til forbedring af vandmiljøet. Grundskavankerne har vi allerede taget fat på med forslaget om økologisk landbrug og de tanker, vi er fremkommet med om at bruge regeringens 600 mill. kr.s effektivitetspenge til støtte til strukturomlægninger.

Dernæst har denne debat i hvert fald – for så vidt de borgerlige ordførere har udtalt sig – bragt én meget positiv ting frem: betydelig støtte til en langt mere aktiv international indsats på miljøområdet. Det takker vi for. Da Socialistisk Folkeparti havde fremsat forslaget om Miljøeureka, som vi kaldte det, var det bestemt ikke støtte til tanker af den art, vi hørte mest til under forslaget førstebehandling.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Den lidt livlige debat har sat mine tekniske hjælpemidler ud af funktion, men jeg skal søge ved hjælp af mit lommeur at administrere taletiden så rimeligt og retfærdigt som muligt.

(Kort bemærkning).

Damgaard Nielsen (FP):

Det er lidt forvirrende for en landmand, der kommer fra 27. kartoffelrække, at komme herind og se, hvad ikkelandmænd foreslår hen over hovedet på os andre. Der snakkes om masser af ting og tal, som selv vi landmænd ikke forstår et kuk af.

Vi forstår ikke, når der tales om fosforvandring. Vi har i Ringkøbing, nær ved miljøministerens fødeby Nr. Bork, et gammelt forsøg med radioaktivt fosfor, og det bevæger sig næsten ikke i sandjord; men lad nu det ligge.

Jeg forstår heller ikke udtrykket »den grønne bølge«, men det er måske min opdragelse, det er galt med. For mig er det de yp-